

MAANDAGOGHTEND VROEG

Al voordat de zon opkwam, werd ik wakker en kon ik niet meer in slaap komen.

Mama en papa waren verzonken in een diepe slaap.

Geen wonder: afgelopen week waren ze druk geweest met oogsten.

Misschien bromden ze daarom niet toen ik ze vertelde over mijn droom Krijger te worden: ze waren te moe om te morren.

Ook hebben ze mijn zakgeld pas verhoogd. Laatst had ik dit gesprek met mijn moeder:

'Neem wat smaragden mee om een gewaad met Bescherming der Vorst II voor jezelf te kopen. Oké, lieverd? Ik wil niet dat je kouvat!'

'Ik geloof niet dat die betovering bestaat, mam. Maar toch bedankt.'

'En eet wat meer biefstuk! Het is niet goed voor je voedselbalk als je alleen maar chocoladekoekjes eet.'

'Maar chocoladekoekjes zijn ZO lekker...'

'En trek vandaag je leren wapenrusting aan onder je gewaad. Dan val je minder hard tijdens de les.'

'Mam... wapenrustingen zijn niet gemaakt om zachter te vallen.'

'O, oké.'

Ook **Drillie** sliep nog. Ik hoorde kleine geluidjes uit zijn koffer komen

– **blub, blub...** Zijn manier van **snurken**.

Ik trok mijn laarzen aan en griste **mijn zwaard** mee toen ik naar buiten ging.

Het was nog donker buiten. Maar toen ik naar school liep, kwam de zon langzaam boven de grijzige daken uit. Ze verlichtte de trieste straten met een roze gloed. Voor Dorpelingen is dat een bijzonder moment. **Zodra de zon opkomt**, trekken de Mobs **zich terug** in hun donkere bos, een plek waar de zon nog nooit heeft geschenen. En als zij weg zijn, **ontwaakt** het slapende dorp.

Ik besloot **een rondje te joggen**, ik hoopte zo mijn gedachten op een rijtje te krijgen. **Dat hielp niet**. Na vijf minuten was mijn woede terug... omdat ik posters zag. **Overal posters**.

Op bijna op elke poster stond... **Peter**

IK DOOD NIET VAAK
MOBS...

MAAR ALS IK ZE AANVAL,
DAN DOOD IK ZE IN
ÉÉN KEER.

Er hingen bijna net zo veel posters met Smaragd, Steve, Mike,
de burgemeester... en zelfs Urf. Urf!

GEZOCHT!

VERDAMPT OF IN MAXIMALE
GEZONDHEID.

BELONING:
500 SMARAGDEN

Het lijkt erop dat hij hem **zondag is gesmeerd**. Hij nam de helft van de **dorpsbezittingen** mee. Twee ezels, twee koffers en zijn zakken volgepropt met **meerdere stacks** met ijzerblokken, betoverde boeken...

Kortom, onze **kostbaarste bezittingen**.

Hij is duidelijk een **verrader !!!**

Een ontzettende overloper.

En hij heeft de vijand meer gegeven dan alleen een **grote buit**. De informatie die hij ze heeft verstrekt, is **onbetaalbaar** en misschien wisten de Mobs daarom **onze school direct te vinden**.

Tijdens zijn vlucht heeft hij een hoop voorwerpen laten vallen. Echt zware voorwerpen zoals wapens, wapenrustingen... Blijkbaar was het te zwaar om te dragen. Blijkbaar wilde hij snel ontsnappen.

Zijn angst was groter dan zijn hebberigheid...

Op een aantal posters stonden **de namen van de Dorpelingen die zaterdag mee hebben gevochten**. Ze werden niet afgebeeld, maar ik **noem ze toch** maar. Tenslotte hebben ze **net zo hard gevochten als Peter**.

goed gedaan,
WESTON!!!

WESTON
HEATHER
MIA
MARY
EMMA
SOPHIA
BRIGID
LUNA
ALYSSA
ANDREA
MARISA
RACHEL U
AILEEN
JOAN
GRACE
ZAYNE
MERIEDI
TOMOYA
WILL
BRENNAN
MARCO
TOBI
WESTON
SCOOEY

CHARLIE
BOSTON
BECK
GRYFFEN
CASA
DYLAN
KHAN
GABE
DAN
MICRO
MATTHEW
THOMAS
ANTHONY
THOM
SPARROW
PAUL
BRAD
LINCOLN
ANDREW
ALEX
JAMES
FINN
ELLIS
FRANKIE

Hoi hoi,
GABE

GABE
CAMERON
RAFI
SAM
BLOOTY
JAKEY
ZAK
NOAH
OWEN
RHETT
JOEY
JAMIN
SIMONE
JOSH
CLARK
KYLE
HAYDEN
JAY
OSCAR
SAMUEL
REMY
JACK
CADYN
RYAN

VEEL GELUK,
RYAN!!!

Een ijzige wind stak op. Ik rolde de kraag van mijn gewaad omhoog.
Ik keek aandachtig naar de huizen om me heen en vroeg me af of ze hier
buiten ergens kon zijn, op deze tijd van de dag...

Wie is ze?
Spreekt ze de waarheid?
Heeft haar vader echt opdracht gegeven
mij te bespieden?

Een ding weet ik echt zeker...

Ik wierp een blik op mijn gezondheidsbar, dat kleine rijtje met hartjes, en
toen herinnerde ik het me...

Ik rende door de verlaten schoolgangen. Alle lokalen waren leeg. Alle, behalve
één. Die van de directeur op de tweede etage.

'Meneer... Brio?'

Hij grinnikte.

'Hallo.'

'Hallo.'

We zeiden **niet echt** hallo tegen elkaar. We knikten elkaar eerder toe.

Ik ging zitten... op een trap of een stoel, dat hangt ervan af in welke wereld **je** dit leest.

'Dus u bent nu **de directeur**, begrijp ik dat goed?'

Hij zette zijn bril recht. Ik ving een glimp op van zijn **paarse** ogen.

'**Dat zou je kunnen zeggen,**' antwoordde hij. 'Ik hou de **vorderingen** van iedereen bij. Het wordt hoog tijd dat we **twee keer zo hard gaan werken.** Volg mij.'

Hij stond op. Ik volgde hem naar **de toren**. We klommen helemaal naar boven waar we uitkeken op **de oostelijke vestingmuur**.

'Ik moet toegeven dat ik **verbaasd** was. Ze zijn erin geslaagd om de champignon-ragout-kraam precies zo te **herbouwen** als hij was. Je hebt meer schade aangericht dan de schokgolf van een Witherexplosie.'

'Sorry, ik wilde niet...'

'Je leeft nog. En je hebt alles wat voorhanden was gebruikt om te overleven. Eerlijk waar, ik ben onder de indruk. Natuurlijk had je het niet gered zonder de hulp van Alice en... je vraagt je vast af hoe ze dat heeft aangepakt.'

'Ja! Hoe?'

'Sprongen IV, Snelheid II, Kracht III en Stenen huid V.

Die laatste is erg duur... en schijnt ongelooflijk smerig te zijn.'

Ik knipperde met mijn ogen.

'Dranken...?'

'Ja. Ze heeft er zo veel van gedronken dat ze er ziek van is geworden.

Daarom komt ze vandaag niet naar school. Orders van haar vader.'

'Dus dat was alles? Een paar dranken...'

'Ik begrijp dat je had gehoopt op een origineler antwoord. Dat ze speciale krachten heeft of dat ze magie heeft gebruikt?'

'Misschien wel, ja.'

'Nou, ik zal je geruststellen. Magie bestaat wel degelijk, naast betoveringen en dranken... En op een dag zullen we de magie herwinnen.'

'Herwinnen...? In de zin van terugkrijgen?'

Zo van... ooit waren we heksen?! Ik geloofde mijn oren niet.

Maar Brio praatte al weer verder voordat ik mijn vraag kon stellen.

'Trouwens, ik heb gehoord dat het **enorme Zombie-Varken** een wapen droeg en dat jij het nu in je inventaris bewaard. Ik neem het in beslag.'

'Eh? Waarom?'

'Moet je die vraag nu echt stellen?'

'Pff.'

Ik gaf hem de **versterkte dodelijke hengel**.

'Ik vond vissen toch nooit echt leuk. Ik ken mezelf langer dan vandaag, grote kans dat ik **per ongeluk een Creeper zou vangen**.'

Brio grinnikte **nogmaals** voordat hij het wapen opborg in zijn inventaris en naar voren boog om de straat te bekijken.

'Indrukwekkend, toch? Wij zijn **het enige dorp dat nog overeind staat**, in Minecraftia dan. Om ons heen is er niets meer... Alleen maar woestijn, rondom ons duizenden blokken zand.'

'Woestijn?'

Hij knikte met zijn hoofd.

'Ik heb gehoord dat de Dorpelingen **de aanvallen hebben overleefd**. Ze leven verspreid over het land. Ze verstoppen zich onder de grond.

Wij zijn waarschijnlijk **de laatste hoop van Minecraftia...**

'...'

'Net als de Mobs moeten ook wij onszelf verbeteren. We moeten de vestingmuren versterken, de verdedigingen verbeteren, nieuwe wapens ontwikkelen en nieuwe, efficiënte landbouwtechnieken bedenken. We moeten onszelf overstijgen. Dit is de laatste kans om **Herobrine te verslaan.**'

...

Hij draaide zich naar mij om.

'Laat de show maar beginnen!'

